

Naaget, at Lovforslaget skal omfatte begge Dele, ikke blot Højtidsopret og enkelte andre Ydelser, som ere nævnte i Betænkningen, og som naturligt følge med dets Afløsning, men tillige Accidenserne, er der ingen, der i Øjeblikket kan vide, om det Hensigtsmæssigheds-hensyn, der bragte mig til at indskrænke det til det første, vil være svækket, og om der er Udsigt til at faa det paa dette større Omraade løst fra Forbindelsen med den almindelige Præstelønningslov. Det skal kun glæde mig, om man kan faa Sagen ordnet forinden, ogsaa paa dette videre Omraade. Jeg havde i øvrigt en anden Grund, som jeg ogsaa antydede ved første Behandling, til ikke at medtage Accidensernes Afløsning, den reelle Grund, at det her lettere frembyder sig som mindre retfærdigt at lade Ydelsespligten flyttes fra dem, der ere pligtige til at hvide Accidensofferet, til Menighedens samtlige Medlemmer ifølge en Signing. Jeg erkender ogsaa — med særligt Hensyn til, hvad der er anført i Betænkningen — at det dog ikke behøver at være afgørende, idet det i Hovedtrækkene kan udjævnes, nemlig naar man lægger Mærke til, hvor omfattende Accidenspligten i Birkeligheden er, idet den ikke blot rammer dem, der lade den paagældende kirkelige Handling foretage, men ogsaa adskillige andre, og jeg har derfor kunnet slutte mig til Lovforslaget i den mere omfattende Skikkelse, hvori det nu foreligger.

At Enkeltheder er der da egentlig kun for mig Grund til at berøre det ene Punkt, som allerede den ærede Ordfører har fremhævet, jeg tror, det er det eneste Punkt, hvori Forslaget fra Udvalgets Side i øvrigt afviger fra Forslaget, saaledes som det blev fremsat af mig, nemlig med Hensyn til Sognebaandsløvere. Jeg erkender, at den Ordning, som er foreslaaet af Udvalget, er nærmest i Overensstemmelse med den gældende kirkelige Lovgivning, men det Synspunkt, fra hvilket man kan angribe Forslagets Bestemmelse, saaledes som det nu er foreslaaet fra Udvalgets Side, er nærmest det, at Kommunekassen kommer til at undgælde. Det kan altsaa angribes fra deres Side, som ikke saa meget have til Opgave at varetage de kirkelige Interesser som Kommunens Interesser. Der kan man med Føje gøre den Indvending, at Kommunekassen kommer til at undgælde for de Medlemmer, som løse Sognebaand og derved unddrage sig fra en Signing, hvilket de i mange Tilfælde ville føle sig fristede til at gøre, naar denne Bestemmelse forudsættes at blive til Lov. De kunne jo nemlig have Udsigt til ikke at skulle betale noget lignende til den

Præst, til hvem de løse Sognebaand, idet de for Eksempel kunne tænke sig ikke at ville lade foretage saadanne Handlinger, der medføre en Pligt til Ydelse af Offer. Det er altsaa en vanskelig Sag, og jeg tror, at man endnu maa overveje, om man ikke kunde komme til en anden Ordning af dette Forhold, som er retfærdig og i Kommunens Interesse uden i øvrigt altsaa at forspilde Hovedformaalet. Det Forbehold maa jeg tage, og jeg erklærer mig rede til at forhandle med Udvalget angaaende dette særlige Punkt. I øvrigt kan jeg ganske tiltræde Forslaget, ogsaa med Hensyn til de Punkter, hvor en Forandring er gjort i det, som jeg havde foreslaaet, idet jeg erkender, at den Ordning, som her er truffen, i hvert Tilfælde er lige saa fyldestgørende og paa flere Punkter er mere fyldestgørende end den, jeg havde foreslaaet. I Almindelighed vil jeg blot endnu tilføje, at jeg selvfølgelig kun kan ønske, naar ikke Oportunitetshensyn ere til Hinder derfor, at Accidensopret kommer med; thi det er en anden Anstødssten eller Vanskelighed ved den almindelige Præstelønningslov, som jeg tænker paa at forelægge som vilde ryddet af Vejen ved dette Lovforslag i den ny Skikkelse. Angaaende Ordningen af dette Punkt er det endvidere af Interesse, at de omliggende protestantiske Lande, Nordtyskland og Sverige, have foretaget en Afløsning netop paa dette Omraade af de saakaldte Stolegebyrer.

Juul-Ryjensteen: Jeg skal ganske kort udtale, at jeg beklager, at Udvalget har taget Accidenserne med paa dette Lovforslag. Jeg tror ikke paa den anførte Grund, hvorfor man skulde have undladt at bringe sine Børn til Kirken, nemlig at det koster Penge; thi jeg har den Tro, at hvis en Mand kom til sin Præst og sagde: jeg har ikke Naad til at betale Offer, saa vilde enhver Præst i den danske Folkekirke ikke tage mod noget Bidrag. Hvis man derimod gaar den Vej, som her er antydet, tror jeg ganske sikkert, at den Udgift, som er den største, nemlig til Gildet, vil blive beholdt omkring hos Født, og den spiller en meget større Rolle end de 2 à 3 Kroner, som Præsten og Skolelæreren faa i Offer, naar et fattigt Barn bliver døbt. Jeg tror heller ikke, at Gejstligheden i og for sig kunde ønske, at Accidenserne gik bort, eftersom jeg antager, at der gennem Accidenserne bevares et Kærlighedsforhold mellem den velstændige Del af Menigheden og Præsten, som er til stor Gavn for Kirken selv og til stor Opmuntring for Præsten. Jeg tror altsaa, at man fra Gejstlighedens Side absolut maa ønske, at